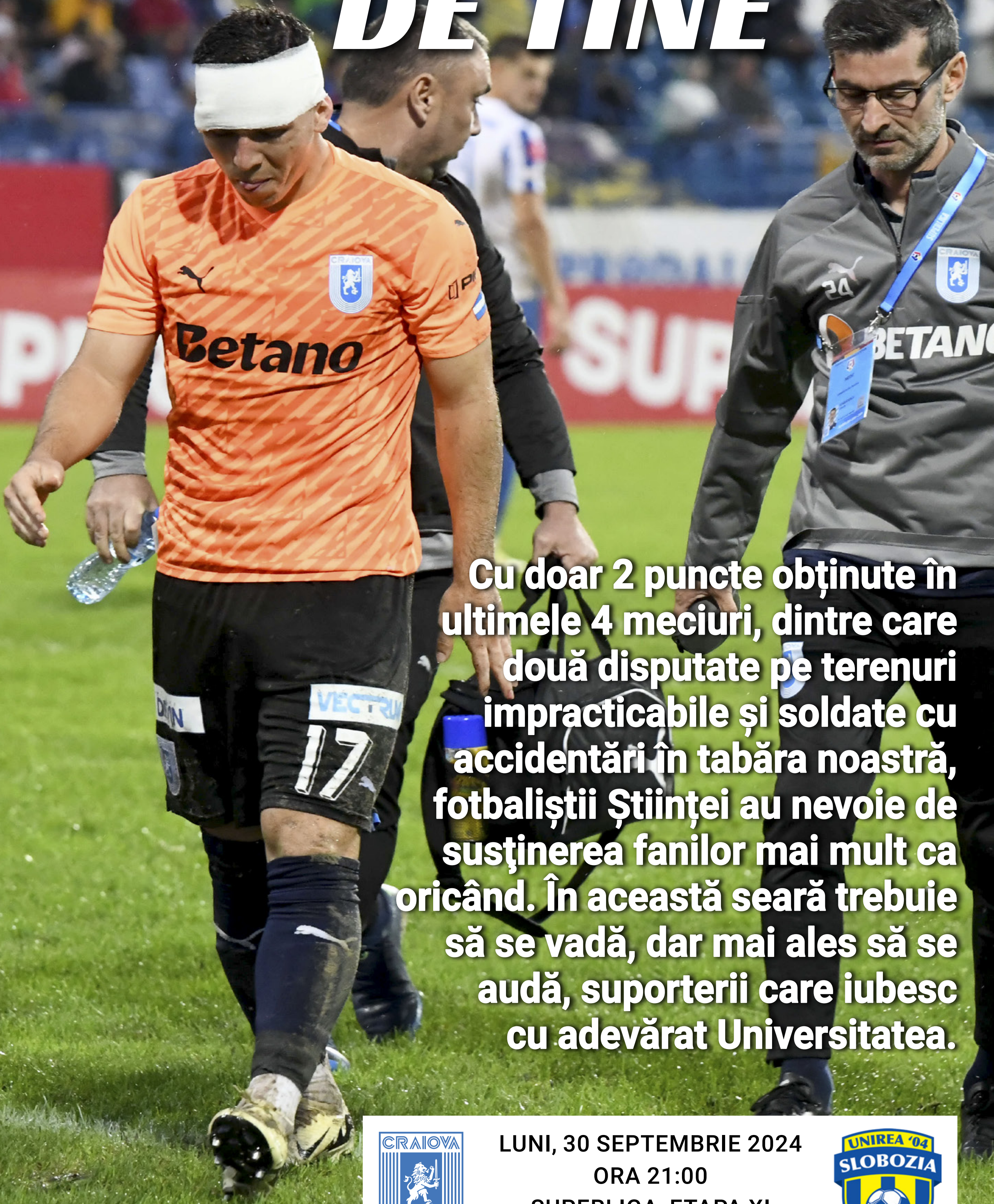

ȘTIINȚA E RĂNITĂ , ȘI A'ARE NEVOIE , DE TINE

Cu doar 2 puncte obținute în ultimele 4 meciuri, dintre care două disputate pe terenuri impracticabile și soldate cu accidentări în tabăra noastră, fotbalistii Științei au nevoie de susținerea fanilor mai mult ca oricând. În această seară trebuie să se vadă, dar mai ales să se audă, suporterii care iubesc cu adevărat Universitatea.

**LUNI, 30 SEPTEMBRIE 2024
ORA 21:00
SUPERLIGA, ETAPA XI
STADIONUL „ION OBLEMENCO”**

IAGO LOPEZ:

„Superliga e un campionat puternic, nu cred că există meciuri ușoare, iar în această seară va fi un test pentru capacitatea noastră de a ne concentra“

Spania e o țară în care soarele stă des pe cer, dar și mai des în sufletele oamenilor. Deschiderea spaniolilor și capacitatea lor de a se conecta și de a coopera sunt, probabil, marile secrete din spatele succeselor acestei țări în fotbalul modern. Noul nostru fundaș dreapta, **IAGO LOPEZ**, este, din acest punct de vedere, un spaniol tipic: un tip deschis și jovial, care transmite îmbrățișări fanilor și abia așteaptă să se vadă cu ei pe Oblemenco.

Salut și bine ai venit la Craiova, Iago! Care sunt primele tale impresii despre noul oraș în care locuiești și noua ta echipă?

Bine v-am găsit! Primele impresii de aici sunt foarte pozitive și plăcute, Craiova mi s-a părut un oraș drăguț

și foarte primitiv. Cel mai mult m-au impresionat condițiile de pregătire și antrenament pe care le oferă clubul, sunt foarte tari.

Te-ai născut la Lugo, un oraș din Galicia. Am vrea să știm mai multe despre casa ta și locurile natale. Ce-ți lipsește de acolo?

Lugo e un orașel superb, este mic dar în același timp foarte frumos și pestriț, îmi lipsește destul de mult. Cred că cel mai dor îmi e de gastronomia locală și de prieteni.

Spune-ne și despre familia ta. Cu ce se ocupă părinții tăi? Mai ai frați?

Vin dintr-o familie de oameni muncitori și modești. Mama lucrează în domeniul hotelier, iar tata într-o brutărie. Nu mai am frați, sunt singur la părinți și un copil iubit.

Cine e fotbalistul tău preferat și ce-ți place la el?

Fără îndoială, Dani Carvajal. Bineînțeles că mă atrage pentru că evoluează pe același post cu mine, dar și pentru calitățile și experiența pe care le are. E un fotbalist tot mai bun cu fiecare sezon, iar felul cum „face banda” e impresionant pentru mine. Faptul că a câștigat cele mai importante trofee europene, în această vară, este doar cireașa de pe tort.

Ai jucat la mai multe echipe din Spania, inclusiv la Deportivo La Coruna și Girona, formații foarte cunoscute în România. Unde te-ai simțit cel mai bine și de ce?

M-am simțit bine în ambele locuri, și Depor și Girona sunt echipe excelente. Dacă ar fi să aleg între ele, aș zice Depor, deoarece este o echipă din Galicia mea cea iubită.

Cum ai trăit succesul Spaniei de la ultimul turneu final și cele ale echipelor spaniole recente? Ce crezi că face Spania în plus față de alte țări, în ceea ce privește fotbalul?

Am fost foarte fericit pentru acest nou titlu european, ca orice spaniol cred. Cred că ce e diferit la Spania este că, pe lângă calitatea individuală certă, pe care oricum o au și alte țări din plin, suntem cu adevărat o echipă.

Ce ți-a spus, mai exact, Gregorio Sierra despre Craiova?

Mi-a spus că România este o țară destul de similară cu Spania, unde m-aș acomoda foarte repede. Despre Craiova mi-a zis că e un club pretențios și în plină expansiune, unde aș putea să-mi continui progresul profesional. Cuvintele lui au fost decisive în decizia pe care am luat-o.

Am vrea să ne spui mai multe și despre relația ta cu Constantin Gâlcă. Ce discuții ai avut cu el de la venirea ta aici?

Am o relație foarte bună cu domnul Gâlcă. Vă mărturisesc că m-a sunat încă de când eram în Spania, mi-a spus că mă dorește aici și m-a încurajat să vin, pentru că Universitatea este un club foarte puternic.

Ești pregătit de joc, cu actele și pregătirea fizică la zi?

Nu sunt chiar la 100%, vin după o perioadă destul de lungă de lipsă de activitate și trec, bineînțeles, printr-un proces de adaptare. Dar simt cum, încetul cu încetul, sunt tot mai bine pregătit și integrat. Deja fac antrenamentele întregi cu echipa mare, așa că, de acum înainte, cei care vor decide cu adevărat dacă sunt pregătit de joc sau nu vor fi antrenorii.

Ce meciuri ai apucat să vezi din campionatul României și cum ți s-au părut?

Am apucat să văd doar ultimele două meciuri ale Craiovei și adevărul e că am rămas destul de impresionat.

Mi se pare o ligă foarte competitivă și îmi este deja clar că nu e ușor să te impui în fața nimănui.

Care este lucrul care te-a surprins cel mai mult, de la venirea în România?

Cum spuneam și mai devreme, nu doar țările noastre seamănă, ci și fotbalul. E un campionat tare, în care nimeni nu se poate impune cu ușurință. Dacă e să mă fi surprins ceva la Craiova, este că nu e deloc ușor să găsești o casă sau un apartament aici.

Jucăm cu o nou promovată care a avut un parcurs bun, la primul lor an în prima ligă. Cum crezi că va fi meciul de luni?

Cred că va fi un veritabil test pentru capacitatea noastră de a ne concentra și a ne impune jocul. Slobozia mi se pare că vine încă cu acea energie a nou-promovatei care are un moral foarte bun și e dornică să demonstreze că poate mai mult, așa că nu va fi ușor.

Ce-ți place să faci în timpul liber?

Să mă relaxez, de obicei alături de iubita mea, la o plimbare sau la o terasă.

Îți mulțumim și te rugăm să le transmiți un mesaj suporterilor Universității care vor citi acest interviu.

Vă îmbrățișez pe toți și sper că acest material v-a ajutat să mă cunoașteți mai bine și că v-a plăcut. Abia aștept să ne vedem pe stadion și să vă văd și aud încurajându-ne, pentru că am auzit că sunteți niște suporteri foarte fierbinți. Doar împreună ne putem atinge obiectivele.

Obiectiv clar: să profităm de pașii greșiți ai contracandidatelor

- Venită după 4 etape fără victorie, Universitatea nu a confirmat debutul bun de campionat și a dezamăgit, în ciuda terenurilor aproape impracticabile de la București și Iași. Inclusiv antrenorul principal, Constantin Gâlcă, s-a declarat nemulțumit de ultimele meciuri, în special de cel de la U Cluj, unde se

aștepta la mai multă agresivitate și la o mișcare mai bună în teren din partea băieților lui. Antrenorul nostru principal a pus perioada mai slabă pe seama faptului că mai mulți jucători din lot nu au fost apți sau nu sunt încă la cel mai bun nivel de pregătire fizică.

- Constantin Gâlcă: „Slobozia e o echipă agresivă, cu intensitate, caută spații în spatele liniei defensive adverse și ajung rapid la finalizare. E important pentru noi să rămânem compacti, să avem o poziționare bună pe construcție și să profităm de spațiile dintre linii.”
- Elvir Koljic: „Slobozia e o echipă bună, au jucători cu experiență și cu viteză bună. Dar totul depinde de noi, dacă ne facem jocul vom câștiga cu siguranță. Eu îmi doresc foarte mult să revin la forma de altădată și visez să ajung iarăși și la echipa națională.”
- Universitatea își propune să își confirme statutul de favorită într-o rundă a surprizelor și să profite, astfel, de punctele pierdute de echipele din față. În mod neașteptat, niciuna dintre formațiile plasate mai bine la începutul acestei etape nu a reușit să câștige. U Cluj a pierdut în premieră, la Iași, Dinamo a făcut doar egal acasă cu Botoșani, iar Oțelul a terminat și ea 0-0 în Giulești, cu Rapid.
- Fotbaliștii mari și mici ai Științei au făcut un antrenament cu public pe pista aeroportului Craiova.

Juniorilor de la Universitatea li s-au alăturat angajații aeroportului și patru jucători de la echipa mare: Takuto Oshima, Carlos Mora, Iago Lopez și Ștefan Bană. S-a pus de o „miuță” chiar lângă pista de aterizare, iar la final puștii de la echipele „mici” au avut un preferat clar: pe japonezul Takuto Oshima, cel mai plăcut și mai jovial „profesor”, căruia i s-a strigat și numele la final.

- Vor lipsi azi din teren Luis Paradela (suspendat pentru că a acumulat 4 cartonașe galbene), Anzor Mekvabishvili (nerecuperat încă după accidentarea din derbiul cu Dinamo) și cel mai probabil Alex Cicâldău, a cărui condiție fizică nu este deocamdată la nivelul cerut de staff. Este însă posibil să debuteze vârful bosniac Jovo Lukic, unul dintre transferurile cele mai costisitoare și în care ne punem cele mai multe speranțe din această vară.
- Universitatea Craiova a avut parte de o tragere la sorți extrem de dificilă în grupele Cupei României. Atât directorul general Ovidiu Costeșin cât și antrenorul Constantin Gâlcă sau nou-venitul Takuto Oshima, s-au declarat nemulțumiți de faptul că Știința va juca în deplasare toate cele trei meciuri din grupă (la Buzău, la Petrolul, apoi la FCSB). Știința a fost victima unei schimbări ciudate de sistem din această vară, conform căreia partidele între echipele din urna 1 valorică se joacă pe terenul primei echipe extrase din urnă (în acest caz, FCSB).

- Cel mai vocal cu referire la programarea din Cupă a fost fostul președinte, antrenor și fotbalist emblematic al Universității, Sorin Cârțu: „Unde e echitatea?! Eu joc trei meciuri în deplasare? Nu înțeleg, cum dracu se face lucrul ăsta? Publicului meu, din Craiova, nu-i dai nicio șansă?! Absolut nicio logică, e aiurea.”

PARTENERI UNIVERSITATEA CRAIOVA

CAMPIOANA
UNEI MARI
IUBIRI

Cel mai bun atac e apărarea

- În premieră în Superliga, Slobozia are parte de un debut neașteptat de bun de sezon. Ialomitenii au câștigat deplasările cu Farul și Sepsi, dar și acasă cu Buzău, și au remizat cu FCSB și Hermannstadt. Chiar și înfrângerile Unirii au fost la limită, inclusiv cele din ultimele două runde, când au pierdut greu,

dacă nu chiar nemeritat, cu Dinamo și Rapid. Singurul eșec la mai mult de un gol diferență al oaspeților noștri a venit la CFR Cluj, când au pierdut cu 3-0.

- Au ratat accesarea în grupele Cupei României, competiție pe care nici nu au pus mare accent, după înfrângerea de pe terenul liderului ligii secunde, Csikszereda Miercurea Ciuc. Ciucanii au reușit de altfel performanța să aibă victorii pe linie, de la începutul sezonului (7 în campionat și una în cupă).
- Slobozia are trei fundași în topul celor mai valoroși fotbaliști din lotul actual, conform Transfermarkt: Paolo Medina, Ariel Lopez și Daniel Șerbănică.
- Trei fotbaliști ai Unirii au jucat toate cele 900 de minute în campionat de până acum: fundașul-golgheter Pospelov, apărătorul lateral Paolo Medina și portarul Denis Rusu, care a fost și la Universitatea, venind la Slobozia de la Gloria Buzău.
- Preferatul pentru postul de jucător U21 al lui Adrian Mihalcea este Ovidiu Perianu, mijlocas defensiv împrumutat de la FCSB.
- Unirea vine la Craiova măcinată de două scandaluri. Primul: jurnaliștii prezenți la meci au acuzat faptul că au fost nevoiți să urmărească meciul din ultima etapă, cu Rapid, în picioare, după ce locurile de la masa presei au fost împărțite fanilor sau prietenilor. Problema a fost semnalată și de către antrenorul

gazdelor, Adrian Mihalcea, care a declarat că „jumătate dintre spectatorii prezenți au intrat pe bilete false“. Celălalt scandal e legat chiar de antrenorul Mihalcea, pe care surse din presă și din jurul Unirii îl acuză că l-a determinat pe veteranul Gabriel Lazăr să-și rezilieze contractul, după un conflict cu tentă rasistă. Adrian Mihalcea a negat că problemele cu Gabriel Lazăr ar fi avut legătură cu etnia acestuia.

- Cel mai în formă fotbalist al Sloboziei este fundașul ucrainean Dmytro Pospelov (32 ani), care are deja 5 goluri înscrise în această ediție de Superliga, toate ca urmare a unei specialități a oaspeților noștri: fazele fixe. Pospelov a jucat toată cariera în Ucraina, dar a venit în România din cauza războiului din propria țară. Într-un interviu emoționant, Pospelov a dezvăluit că este foarte îngrijorat pentru tatăl lui, care locuiește în Odesa, unul dintre orașele cele mai afectate de atacurile rusești.
- Pe lângă Pospelov, Unirea a mai transferat un atacant ucrainean cu același prenume: Dmytro Yusov. Yusov vine de la Metalyst 1925, proaspăt retrogradată de pe prima scenă din Ucraina. Yusov a jucat câte o repriză în ultimele două runde, cu Dinamo și Rapid, fără să reușească să se remarce în plan ofensiv.

AMINTIREA SĂPTĂMÂNII:

27 SEPTEMBRIE 2021:

Când câinii au fost aruncați în groapa cu lei

Sezonul 2021-2022 a fost cel mai tragic din istoria marii rivale a Științei, Dinamo. În vara lui 2022, bucureștenii retrogradau în premieră, în istoria de 74 de ani a clubului, după ce pierdeau surprinzător barajul de menținere/promovare cu Universitatea Cluj. A fost și sezonul în care Știința i-a demontat bucățică cu bucățică, după o dublă încheiată 11-1 la general. Și totul a început cu acea zi de sfârșit de septembrie.

Contextul dinaintea partidei

Pentru Dinamo, acel sezon, venit imediat după „marea țeapă spaniolă”, a fost unul de coșmar. Rămași cu multe datorii și cu un lot foarte slab, pur și simplu nu păreau o echipă suficient de bună ca să se mențină în prima ligă. Cu doar două etape înainte, fuseseră devastați și de FCSB: 6-0 pentru echipa lui Gigi Becali.

Suporter înfocat al Științei încă dinainte să ajungă la Craiova, Mihai Căpățină sărbătorea cu stil primul său gol în alb-albastru, venit chiar în marele derby.

De partea cealaltă, Universitatea era în cea mai bună perioadă a ei din prima eră Reghecampf. Până la acel derby cu Dinamo de pe Oblemenco, juveții obținuseră 5 victorii consecutive, patru în campionat și una în Cupa României. În acele 5 victorii anterioare înscriuseserăm de 17 ori și primiserăm doar 2 goluri. În Bănie se simțea ceva în aer, acel ceva al bucuriei ofensive și al încrederii reciproce: a suporterilor în echipă, a fotbaliștilor în propriile forțe.

Derby-ul încheia o serie de 3 meciuri consecutive pe Oblemenco care va ocupa mereu o pagină specială din cartea de istorie a Universității: după un alt 5-0 cu Clinceni, la fel de spectaculos, Știința se „deplasa” la concitadina FCU și învingea cu 2-0, goluri Nistor și Baiaram. Apoi urma meciul cu Dinamo, la finalul căruia sărbătoream deja „sfânta treime”: trei victorii din trei pe teren propriu, consecutive, cu 12 goluri marcate și niciunul primit.

Meciul, de povestit nepoților

Și datorită eliminării din minutul 16 a lui Giafer, acel meci a fost unul aparte grație numărului enorm de ocazii ale Craiovei. S-a terminat 5-0, dar putea să fie mult mai grav pentru oaspeți.

Reghe începea în formula Pigliacelli – Conte, Găman, Screciu, Vătăjelu – Houri, Crețu, Nistor – Gustavo, Ivan, Baiaram. Aflați deja în vrie, cu Sorin Colceag antrenor și mulți fotbaliști lipsiți de experiență, dinamoviștii încercau să răspundă prudent, cu o linie de 5 fundași și o alta de 4 mijlocași în fața ei, în timp ce omul de atac, Ivanovski, era lăsat să se descurce singur prin tranșeele oltenești.

Doar 11.000 de oameni au asistat la partidă din tribune, un semn suplimentar nu doar al efectelor pandemiei, ci și al decăderii dinamoviste, care la vremea respectivă era deja tratată de public ca o echipă mică, care oferea meciuri mai degrabă lipsite de interes. Și totuși, acel meci a fost special.

Până la acea eliminare a lui Giafer , urmată de penalty-ul transformat de Houri, Craiova avusese deja trei ocazii mari, Gustavo și Crețu, mai ales, ratând din doar câțiva metri. Prima parte se termina doar 1-0, deși Ivan și Baiaram ratau și ei ocazii uriașe pe final.

În a doua, însă, a fost asediu. Într-un interval de doar 10 minute, între minutele 52 și 62, Universitatea înscria de trei ori, prin Ivan, Cîmpanu și Căpățînă. Apoi, relaxați și fără să le mai pese să finalizeze simplu și sigur, alb-albaștrii începeau un soi de antrenament, pigmentat cu bare, ocazii multiple la aceeași fază, execuții de efect (ne amintim de o „rabona” a lui Ivan sau de o aruncare a mingii pe la spate a lui Pigliacelli) și, finalmente, golul care făcea scorul să fie „rotund”, înscris de Markovic în stil caracteristic, după ce a driblat fermectăor portarul (a trimis prin stânga acestuia și l-a depășit în viteză pe partea dreaptă).

Dinamo retrograda în anul care urma și, deși promova în sezonul imediat următor, era aproape să pice din nou, doar jocul rezultatelor salvându-i, în această vară. Acum, însă, cu acționari noi și un lot tot mai competitiv și mai valoros, rivalii din centrul capitalei se anunță iarăși o contracandidată serioasă la primele locuri.

Cine este Unirea și care e povestea faimoasă a orașului pe care îl reprezintă, Slobozia

Aflată la primul sezon în prima ligă din România, Unirea Slobozia reprezintă încă o apariție exotică în Superliga. Din acest motiv, am decis să trecem în revistă pentru voi principalele borse ale echipei și un scurt istoric al orașului Slobozia.

Echipa

Unirea Slobozia a fost înființată în 1955, sub numele Combil, ca echipă „de casă” a combinatului cu același nume. De-a lungul epocii comuniste, a mai activat sub numele Avântul, Voința și Energia. Până în anii '80 a fost doar o echipă regională, care a reușit să promoveze în premieră în B abia în 1983, cu Ion Păciulete pe bancă.

La sfârșitul anilor '80 și începutul anilor '90 au petrecut șapte sezoane în Divizia B, reușind să termine în două rânduri pe locul 3, aproape de promovarea pe prima scenă. În acei ani de B, la Slobozia au evoluat nume importante pentru prima ligă ca Vasile Jercălău,

UNIREA SLOBOZIA

CAMPIOANA SEZONULUI 2023/2024

Leontin Toader sau Gheorghe Tătaru. Fost atacant al Stelei București în anii '70, Tătaru și-a încheiat cariera de jucător la Unirea în primul ei sezon de B, 1983-1984, când a ocupat poziția de antrenor-jucător.

Desființată la începutul anilor 2000, echipa a fost reînființată în 2004, sub titulatura Unirea 04 Slobozia. După câteva drumuri sus-jos între ligile II și III, echipa

a reușit să facă istorie vara aceasta, promovând în premieră în Liga I, sub comanda localnicului Adrian Mihalcea.

Pentru că stadionul „1 Mai” din localitate (6000 de locuri) nu este omologat, Unirea joacă meciurile considerate pe teren propriu la circa 150 km distanță, la Clinceni.

Orașul

Reședință a județului Ialomița, orașul Slobozia are o istorie interesantă: pentru că, în evul mediu târziu românesc, în aceste locuri erau izolați săracii, romii și oamenii cu diverse handicapuri, pe care nobilimea de la București îi considera dezgustători, localitatea s-a numit inițial, din motive lesne de înțeles, Vaideei.

Numele s-a schimbat oficial în Slobozia printr-un hrisov al domnitorului Radu Mihnea, care a decis eliberarea robilor din zonă și chiar împroprietărirea lor, în anumite condiții. Slobozia era un loc aflat la confluența drumurilor comerciale dintre Occident, Nord și Orient, motiv pentru care mulți oameni evitau să se mute în zonă, deoarece era deseori cucerit și pustiit.

Sportul slobozean a răsărit greu și târziu, un document din 1942 al Primăriei orașului menționând faptul că „sportul se face pe terenuri improvizate, neavând stadioane sau ștranduri amenajate strict pentru acest scop”. De-a lungul timpului, Slobozia a fost cunoscută pe plan sportiv mai mult datorită hipodromului din localitate și a unor bune performanțe la box, unde s-a remarcat Ilie Alexandru. Același Alexandru care,

după retragerea din activitatea sportivă, se îmbogățește din bișniță și reactiva, în 1992, tradiția creșterii cailor de rasă și a echitației din oraș, prin înființarea clubului Hermes. Cunoscut și pentru că a încercat să creeze, la Slobozia, o replică a Turnului Eiffel și una a vilei familiei Ewing din serialul Dallas, Ilie Alexandru este unul dintre miliardarii autofabricați (supranumiți și „de carton”) de după Revoluție. Acesta a murit la doar 58 de ani, în 2010, în urma unui AVC.